

Περὶ τοῦ ἀκοῦσαι τοὺς λόγους τῆς παλαιῶν

πιστολὴ Κλεοφίλου πᾶσι τοῖς ἐν τῇ γῆ ταύτῃ οἰκουμενοῖς ἀποστόλοις· καὶ δὴ καὶ τοῖς οἰκουμενοῖς ψυχαῖς ζώσασιν ἄλλω τόπῳ τοῦ κόσμου ἡμῶν· ὅπως καταλάβοιτε πῶς ἂν ἀκούσασθε τοὺς τῆς παλαιῶν λόγους.

λελάληκα μὲν ἔτι πολλοῖς ἀποστόλοις ἵνα φυτεύσωμι τοὺς καρπούς τοῦ καταλαβόμενου ἐν τοῖς μοῖς αὐτῆς· οἱ μὲν ἤκουσαν, οἱ δὲ μὴ, καὶ ἀπίστευσαν. οὐκοῦν δὲ μὴν ἐν μῶ ἔχω τὴν ὁδὸν τοῦ καταλαβόμενου τοὺς λόγους τῆς παλαιῶν φωτίσειν.

ὁ μὲν ἀγαγιγμωσκόμενος τοὺς λόγους οἱ γέγραφα ἔμ ἐρωτήσασθαι ἂν Τί ἐν μῶ ἔχας; ἐθέλεις ἵνα οἱ μεκροὶ αὐτοῖς ζήσωσιν; καὶ ἀποκριθῶ ἔγωγε Μάλιστά γε. μαί, οἶδα μὲν ὅτι τοῖς μεκροῖς ἀδωάτος εἶν αὐτοῖς ἀπίσταται, ἀλλὰ διώκεται δὲ αἱ ψυχαὶ αὐτῆς ἀφ' ἀσθενείας· περὶ μὲν τοῦτο ἔμ ὑμῖν δηλώσεσθαι.

ἐν τῷ καιρῷ ταύτῃ· ἐν ᾧ οἰκῶ καὶ ἔγωγε, διοχίλιοι καὶ εἴς καὶ εἴκοσι ἔτη μετὰ τὸ γενομένον Ἰησοῦ Χριστοῦ· πάντες μὲν βραδίως ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀποστόλοις λαλῆσαι ἀλλήλοις οὐκ ἐγγύς ἀλλήλων ὄντων. ἀλλ' ἔτ' ἀδωάτος δὲ ἡμῖν τοῖς περὶ ἡμῶν βιοῦσιν ἀποστόλοις ἐπιστόλας τιμὰς πέμψαι ἢ μετ' αὐτῆς λαλῆσαι. τί μὲν ἔμ δεῖ ἡμᾶς ποιεῖν; ὅτῳ ἔμ τόπῳ ἂν λαλήσωμεν τοῖς περὶ ἡμῶν βιοῦσιν; δοκεῖ δ' ἐμοί γ' ὅτι μήποτε οἷός τ' ἐσόμεθα τοῦτο τὸ πρᾶγμα ποιεῖσθαι· ἀλλὰ τὰς φωνὰς αὐτῆς, διὰ τὸ ἀγαγῶσαι τοὺς ὑπ' αὐτῆς γεγράφεται λόγους, διωάμεθα βραδίως ἀκοῦσαι. οὐκοῦν μὲν δεῖ ἡμᾶς τὰς γλώττας αὐτῆς μαθεῖν ἢ αὐτῆς ἀκούσασθαι· οὐ δωάτος γὰρ εἶν τὰς φωνὰς αὐτῆς ἀκοῦσαι εἰ ἀγαγοῖ μετ' αὐτὰς ἐν γλώττῃ τιμὴ ἢ οὐκ ἐλαλήθη ὑπ' αὐτῆς. αἱ ψυχὰς τῆς ταύτης λόγους γραψαμένων ἀποστόλων τοῖς αὐτῆς λόγοις θησαυρίζονται· τὰ μὲν σώματα οὐκέτι παρὰ ἡμᾶς ἐστὶν, αἱ δὲ ψυχὰς οἷός τ' ἐσμεν ἐν τοῖς γραψαμένοις δόξαι. Σῶμα τι μὲν οὐκ ἔχω, καὶ δὴ καὶ ζῶμα αὐτὰς ψυχὰς οὐκ ἐστὶν· οὐκ ἐμ διώκεται δὲ ἡμῶν ἀκοῦσαι· ὅτῃ μὴ ἔχω.

ἀλλὰ διότι ἐστὶ μὲν ταῖς ψυχαῖς αὐτῆς ὀφθαλμούς καὶ εἶδος, διωάμεθα αὐτὰς δ' ἰδεῖν τε καὶ καταλαβεῖν. ὅτε μὲν γὰρ οἱ λόγοι ἐγράφησαν τότε δὲ μοῖ ῥα ὀλίγη τῆς τοῦ γραψαμένου ἀποστόλου ψυχῆς ἐμ θησαυρῷ ἐγεμεθή· καὶ ὁπόταν ἄλλος ἀποστόλος τοὺς λόγους ταύτης ἀγαγιγμώσῃ, τότε μετὰ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀποστόλου ἐστὶν, ὃ αὐτοῦς γέγραφε. οὐκοῦν μὲν ὁ μεκρός ἀποστόλος διώκεται ἡμῖν λέγειν καὶ δ' οὐκ οὐκ ζῶμα λαλῆσαι.

φαίνεται μὲν γὰρ πολλοῖς τῆς ἀποστόλων ὅτι ἀδωάτος ἐστὶν αὐτοῖς ζῆσαι εἰς αἰώνιον καὶ δ' οὐκοῦν μομίζουσιν ὡς ἐὰν μεκροὶ ὦσιν, μήποτε διωήσονται ἀσθενείας ὑπ' οὐδέμῳ· ἀλλὰ μὲν εἰ ἀληθῶς ζήσεται ἢ ψυχὴ ἀποστόλου· ὡς γέγραφα· μετὰ τὸ τοῦ σώματος θησαυρῷ ἐμ τοῖς λόγοις οἱ ἐλαλήθησαν ἢ ἐγράφησαν ὑπὸ τιμῆς, διώκεται δ' ἔμ ἀποστόλοις μεκροῖς εἶναι; δοκεῖ γέ μοι ὅτι ἀσθενῶντες ἐσμεν.

Μάλιστά γε ἔμ λέγοιτε ἂν, ὦ Κλεοφίλε, ἀλλὰ μὴ ζήσωσιν αἱ ψυχὰς μετὰ τὸ τέλος τῆς γῆς, τοῦ ἡλίου ἢ τοῦ οὐρανοῦ· λυθῆσονται γὰρ οἱ λόγοι· μαί, οὐδέμ' ἔσαι ἐπὶ τῷ προσώπῳ τῆς γῆς ἢ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ οὐκοῦν καὶ αἱ ἐμ αὐτοῖς ψυχὰς. οὐδεὶς μὲν

διώαται εἰδέμεαι ἐμ ὄτω καιρῶ ἄμ γεμῆσοιτο τὸ τέλος πάντων, ἀλλὰ δ' ἐς ἡμὴν ἢ ἀληθεία ὅτι γεμῆσεται· θάμοῦσι γὰρ τὰ γὰθὰ καὶ τὰ κακὰ τῆς ψυχῆς. οὐκ ἐμ ζήσομεν εἰς αἰῶμιον.

Ναί, δ' ἀποκριμῶ, τοῦτ' ἀληθῶς ἐς ἡμὴν ἢ ἀληθεία. ἀλλ' οὐδεὶς οἶδε τί γεμῆσεται μὲν τὸ τέλος τοῦ οὐρανοῦ, ὁμοίως οὐδεὶς οἶδε ἐμ ὄτω καιρῶ ἄμ τελοῖτο. καὶ δὴ καὶ οἱ μὲν ἀμθροποὶ καὶ τὰλλα ζῶα σὺν ψυχαῖς βιότιως ἐπιλαμθάρεται τὰ γιγόμενα, οἱ δὲ θεοὶ οὐ. οὐκ ἐμ δ' οὐκ οἶος τ' ἐς εἰς λέγειν ὅτι γεμῆσεται τόπω τ' ἄτω ἢ ἐτέρω· ἴσως γεμῆσεται μὲν τὸν τοῦ οὐρανοῦ θάματα οὐραμὸς ἄλλος διὰ τὰς χερὰς τῶν θεῶν καὶ αἱ τῶν πάντων ἀμθρώπων ψυχὰι πορῶθῆσοιται εἰς τοὺς ἀμθρώπων τοὺς μεώτερους. ζήσοιται τότε αἰθῆρι οἱ λόγοι τῶν ἀμθρώπων.

οἶδας γὰρ σὺ γε ὅτι πρὸ τοῦ εἶμαι τοῦ οὐρανοῦ τ' ἄτω οὐκ ἐμ οὐραμὸς ἄλλος ἐμ ὄτ' ἐξήκασιμ οἱ θεοὶ καὶ εἰς ὃ ὠκοδόμησαμ πλαμῆτας τιμὰς ὁμοίους τῆ γῆ ἐμ ἢ οἰκοῦμεν ἡμῆς; ἀδιώατος ὑμῖν τοῦτο εἰδέμεαι.

περὶ τῶν πραγμάτων τῶν θεῶν καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς γῆς λαλοῦμαι ἐπις οὐκ ἑτέρα. μιμνησκέσθωμ οἱ λόγοι οἱ γεγράφα ὑμῖν ἵμα μήποτε λήσοσθε τῶν λόγων τῶν παλαιῶν.